

Fisia von Fersen

På Cafe´ Opera

Fisia – (i telefonen till Herman) Hej älskling. Jag sitter på Cafe´ Opera och väntar på Sofie. Vi ska fira arvet. Kan du inte kika förbi efter kostymprovningen. Vad bra. Ses snart. Puss.

Daisy in.

Fisia – Vad gör du här? Gå härifrån.

Daisy – Inte en chans. Du vet vad jag vill. Jag vill ha mina pengar som du är skyldig.

Fisia – Men jag har inga pengar just nu. Jag... eh ...har råkat spela bort dem igen.

Daisy – Haha! Tror du inte att jag vet om arvet du just fått från din far?

Fisia – Hur kan du veta det?

Daisy– Det är mitt jobb. Sluta krångla nu.

Fisia – Jaha, men om du nu vet allt, så vet du att arvet ska delas med en okänd syster. Så SÅ mycket pengar har jag faktiskt inte. Dessutom har jag inte fått ut arvet än.

Daisy – Jag ger dig ett dygn. Sedan ska jag ha mina pengar. Annars!

Sofie in.

Daisy – Ur vägen.

Sofie– Oj ursäkta mig. Hej, vännen. Vem var det där?

Fisia – Äh, någon galning som fått en psykos. Ingen jag känner.

M – Nähä. Grattis till arvet. Trist med din pappa förstås.

Fisia – Jo, men vi hade ju ingen kontakt. Han bodde i Italien med en annan familj och en egen karriär. Hade inte tid med mig. Men jag bryr mig inte. Alla andra älskar ju mig. Det ska sättas upp en ny föreställning på Operan som heter Rosia och kärleksträden. Jag tror verkligen att det här är min

chans och att huvudrollen kommer att bli min. Jag menar, jag är ju bäst. Och snyggast. Mycket bättre än den där Raya som tror att hon är något. Kulturnyhetererna var där igår också och gjorde en intervju. De ville bara prata med mig. Ja, och så lite med Sonja Atterhalt förstås.

Men mest mig. (Tilda tar selfies.) Måste lägga ut på och insta. Jag har 2000000 följare nu. Sa jag att Metropolitan har hört av sig?

Sofie – Ja. Typ 20 gånger.

Fisia – Jaha. Men fatta vad najs det vore ba. Dra till New York och jobba. Hur är det med dig då?

Sofie - Fotbollslaget halkat ner i ligan. Nu återstår bara korpfboll för mig. Jag är skitledsen faktiskt. Behöver ett nytt jobb.

Fisia – Kolla. Det här vart snyggt, va? (visar en selfie)

Sofie - Mm.

Fisia – Men sitt inte där och häng läpp. Jag kan fixa jobb på operan åt dig.

Herman in.

Herman – Hej, älskling. Grattis till arvet! Vad ska vi göra för pengarna? Vi borde investera dem i något bra.

Sofie – Vi?

Fisia - Vi kanske kan åka någonstans. Barbados, kanske? Jag har alltid drömt om det. Kom! Vi går och bokar resan genast. Det ligger en resebyrå runt hörnet bara.

Herman – Fast jag anser att...

Sara fram.

Sara – Men guuud. Är det inte Fisia von Fersen. Jag är en stor beundrare av dig. Du är en fantastisk operasångerska.

Fisia – Jag vet. Jag menar, tack.

Sara – Skulle jag kunna få en bild av oss? (till Sofie) Kan du ta den är du snäll?

Sofie – Visst.

Sara – Vänta nu. Jag känner igen dig. Är det inte Sofie från Storbackagymnasiet i Bergsåker?

Sofie – Ja, det är det. Sara?

Sara– Stämmer! Gud, vad kul att få träffa dig. Hur mår du?

Sofie – Bara bra, tack. Själv då.

Fisia – Alltså, vi har lite bråttom här. Vi ska boka en resa till Barbados.

Sara – Oj, ursäkta. Men här. Ta mitt kort. Jag jobbar som journalist på Skvallerpressen. Jag skulle gärna skriva en artikel om dig, Fisia.

Fisia – Självklart.

Sofie – Vi hörs Sara.

Fisia – Kom nu.

Sara– Chefen. Jag har världens scoop här. Det gäller Fisia von Fersen, ett arv och en massa spelskulder.

Sminket

Emma fixar på sitt sminkbord. Raja in.

Raja – Hej, Emma. Ledsen att jag är lite sen. Lady Chocolate var hängig idag, så jag var tvungen att lämna henne hos mamma först.

Emma – Ingen fara. Sätt dig du.

Raja – Tack. Har du hört om arvet?

Emma – Ja, har det undgått någon? 22 miljoner. Bara så där. Fy sjutton.

Raja – Eller hur. Jag blir så irriterad. Somliga ska då få allt på silverfat. En annan får minsann slita.

Emma – Exakt. Usch, jag hatar verkligen den där divan.

Raja– Jag med. Får hon huvudrollen i nästa uppsättning, då vet jag inte vad jag gör.

Emma – Rollen måste ju bara gå till dig. Du skulle passa perfekt till den.

Raja– Tycker du? Tack!

Sonja in.

Båda – Heeeej, Sonja!

Sonja – Hej, tjejer. Emma, jag behöver prata med dig om nästa uppsättning. Vi måste boka in ett möte. Gärna redan i morgon bitti.

Emma – Visst. Eller vänta. Jag ska följa med mamma till sjukhuset då. Hon ska få en till cellgiftsbehandling.

Sonja– Sånt där får du lära dig att prioritera bort, lilla vän. Klockan 9 på mitt kontor.

Emma – Självklart.

Sonja – (Det ringer) Sonja Atterhalt. Jaha. Ja, du stör lite. Vem är det, sa du? Skvallerpressen? Nej tack. Sådana blaskor vill jag inte befatta mig med. Adjö. Jag har bestämt tillsammans med scenografen att det ska vara en mörk, svart och lite rockig stil. Det blir något nytt som aldrig har setts på en opera tidigare. Du kan väl fundera på det och lägga fram lite förslag. Här har du manus.

Emma – Tack.

Sonja– (Till Raja) Borde inte du ha varit klar för längesedan och sjungit upp? Föreställningen börjar om mindre än en timme. (ut)

Båda – Bitch!

Emma – Hur ska jag hinna läsa manus och lägga fram förslag tills imorgon? Det är ju helt sjukt!

Raja – Du får väl bortprioritera sömnen, lilla vän.

Emma – Suck.